

- 2) Dodatek za wysługę lat, taki jak w postępowaniu przed sądem krajowym należy, w zakresie, w jakim stanowi warunek zatrudnienia, do zakresu zastosowania klauzuli 4 pkt 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70, tak że pracownicy zatrudnieni na czas określony mogą sprzeciwiać się traktowaniu, które w odniesieniu do wypłaty tego dodatku jest, przy braku jakiegokolwiek obiektywnego uzasadnienia, mniej korzystne aniżeli traktowanie, z którego korzystają pracownicy zatrudnieni na czas nieokreślony znajdujący się w porównywalnej sytuacji. Tymczasowy charakter stosunku zatrudnienia niektórych funkcjonariuszy publicznych nie może stanowić sam w sobie powodu o charakterze obiektywnym w rozumieniu tej klauzuli porozumienia ramowego.
- 3) Sama okoliczność, iż przepis krajowy, taki jak art. 25 ust. 2 Ley 7/2007 del Estatuto básico del empleado público (ustawy 7/2007 z dnia 12 kwietnia 2007 r. w sprawie podstawowego statutu funkcjonariuszy publicznych), nie zawiera żadnego odesłania do dyrektywy 1999/70, nie wyklucza możliwości, aby przepis ten mógł być uważany za środek krajowy dokonujący transpozycji tej dyrektywy.
- 4) Klauzula 4 pkt 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70, jest bezwarunkowa i wystarczająco precyzyjna, aby mogła być powoływana przez urzędników tymczasowych wobec państwa przed sądami krajowymi w celu uzyskania uznania prawa do dodatku za wysługę lat, takiego jak dodatek trzyletni w postępowaniu przed sądem krajowym, w odniesieniu do okresu od momentu, w którym upłynął termin wyznaczony państwu członkowskim na dokonanie transpozycji dyrektywy 1999/70, do dnia wejścia w życie ustawy krajowej dokonującej transpozycji tej dyrektywy do prawa wewnętrznego państwa członkowskiego, z zastrzeżeniem zgodności z relevantnymi przepisami prawa krajowego regulującymi przedawnienie.
- 5) Mimo istnienia w uregulowaniu krajowym dokonującym transpozycji dyrektywy 1999/70 przepisu uznającego prawo urzędników tymczasowych do dodatków należnych z tytułu upływu trzech lat wysługi, lecz wykluczającego obowiązywanie tego prawa z mocą wsteczną, właściwe organy odnośnego państwa członkowskiego mają — zgodnie z prawem Unii i w związku z tym, że chodzi o bezpośrednio skuteczny przepis porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70 — obowiązek przyznania temu prawu do otrzymywania dodatku mocy wstecznej począwszy od momentu, w którym upłynął termin wyznaczony państwu członkowskim na dokonanie transpozycji tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. — AceaElectrabel Produzione SpA przeciwko Komisji Europejskiej, Electrabel SA

(Sprawa C-480/09 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — Pomoc uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem — Warunek uprzedniego zwrotu przez beneficjenta wcześniejszej pomocy uznanej za przyznaną bezprawnie — Pojęcie „jednostka gospodarcza” — Wspólna kontrola sprawowana przez dwie różne spółki dominujące — Przeinaczenie zarzutów podniesionych w skardze — Błędy i braki uzasadnienia)

(2011/C 55/26)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: AceaElectrabel Produzione SpA (przedstawiciele: L. Radicati di Brozolo i M. Merola, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel: V. Di Bucci, pełnomocnik), Electrabel SA (przedstawiciele: L. Radicati di Brozolo i M. Merola, avvocati)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 8 września 2009 r. w sprawie T-303/05 ACEAElectrabel Produzione SpA przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2006/598/WE z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie pomocy państwa, którą Włochy — region Lazio — zamierzają udzielić celem ograniczenia emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. 2006, L 244)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) AceaElectrabel Produzione SpA pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Electrabel SA pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Minerva Kulturreisen GmbH przeciwko Finanzamt Freital

(Sprawa C-31/10) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 26 — Specjalny system dla biur podróży i organizatorów wycieczek — Zakres stosowania — Sprzedaż biletów do opery bez dodatkowych usług)

(2011/C 55/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof